

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
(Σ.Α.Σ.Μ.Υ)**

Νόμιμα αναγνωρισμένο σωματείο με την υπ' αριθ. **07/27-3-2018** διάταξη Εκούσιας δικαιοδοσίας του Ειρηνοδικείου Τρικάλων, καταχωρημένο στα βιβλία σωματείων του αυτού δικαστηρίου με αριθμό μητρώου **1602/2018**.

Ηλεκτρονική διεύθυνση : <http://www.sasmy.gr>

E-mail : info@sasmy.gr

Ομάδα Facebook : <https://web.facebook.com/groups>

Αρ. Πρωτ.: **11/2021**

Τρίκαλα, 14 Μαϊ 21

ΠΡΟΣ : Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Νικόλαο Παναγιωτόπουλο

ΚΟΙΝ : Υπουργό Οικονομικών κ. Χρήστο Σταϊκούρα
Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Κωστή Χατζηδάκη
Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Αλκιβιάδη Στεφανή
Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Εθνικής Άμυνας κ. Αντώνιο Οικονόμου
κ.κ. Βουλευτές της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων
ΠΟΕΣ, ΠΟΜΕΝΣ, ΣΑΣΣΑΣ, ΣΑΣΜΥΝ, ΣΑΣΥΔΑ, ΣΑΙΡ, ΣΑΥΣ, ΠΟΣ, ΑΝΕΑΕΔ, ΣΟΕΔ
ΜΜΕ - Στρατιωτικοί συντάκτες

ΘΕΜΑ : Κοινωνική Ασφάλιση (Ασφαλιστικό - Συνταξιοδοτικό Σύστημα)

ΣΧΕΤ : α. Ν.3865/2010 (ΦΕΚ 120 Α΄)
β. Ν.4387/2016 (ΦΕΚ 85 Α΄)
γ. Ν.4670/2020 (ΦΕΚ 43 Α΄)
δ. ΠΔ 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α΄)
ε. Υπ' αριθμ. πρωτ. 27135/0092/17.02.2011 Εγκύκλιος Υπουργείου Οικονομικών

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Πυκνό από σημαντικά εθνικά γεγονότα υπήρξε το διάστημα από αναλήψεως της διακυβέρνησης, καθώς και από σημαντικά κοινωνικά ζητήματα που άπτονται της καθημερινότητας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένης της αναμόρφωσης του ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού συστήματος. Τελευταίος κρίκος της μακράς αλυσίδας ασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων υπήρξε η ψήφιση του (γ) σχετικού, με το οποίο βελτιστοποιούνται ορισμένες διατάξεις του (β) ομοίου, πρωτοβουλία η οποία, αν και κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, είναι άτολμη κατά την γνώμη μας στο βαθμό που θα έπρεπε, στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικής ισότητας, να προβλέπει αυξημένους συντελεστές αναπλήρωσης (1%) για τα έτη πέραν των 40 συντάξιμων ετών εργασίας [τυπικός εργασιακός βίος, βάσει των διατάξεων του (α) σχετικού].

Δυστυχώς όμως, αν και παρήλθε ήδη μια 10ετία από την ψήφιση του (α) ομοίου, «δημιουργική» ασάφεια συνεχίζει να επικρατεί αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 22, όπου καθορίζεται ότι: *«Ο συντάξιμος χρόνος του ένστολου προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος που έχει καταταγεί μέχρι την 31.12.1995 και θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από την 1.1.2015 και μετά προσαυξάνεται κατά τρία (3) έτη, με την καταβολή της προβλεπόμενης, από τις διατάξεις του άρθρου 59 του Π.Δ. 169/2007, εισφοράς για τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών συντάξιμης υπηρεσίας.»*

Υπενθυμίζεται, σε ορισμένους παράγοντες με ασθενή ή επιλεκτική μνήμη, ότι η συγκεκριμένη διάταξη (προσαύξηση συντάξιμων ετών), προέκυψε ουσιαστικά ως «αντιστάθμισμα» της αδικίας που υπέστησαν όσοι/ες κατετάγησαν στις Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ), στα Σώματα Ασφαλείας (ΣΑ) και στο Πυροσβεστικό Σώμα (ΠΣ) τα έτη 1990-92. Η συγκεκριμένη κατηγορία είναι ο μοναδικός κλάδος λειτουργών στο σύνολο του δημοσίου τομέα, που αποσπάστηκε, κατά παρέκκλιση κάθε αρχής δικαίου και νομοθετικής λογικής (ex post facto), από τη «δεξαμενή» των παλαιών ασφαλισμένων, όπως ιστορικά οριοθετήθηκε με τον Ν.2084/1992.

Με τις διατάξεις των άρθρων 20, 21 και 22 του (α) σχετικού, προβλέπεται μεν περιορισμένης έκτασης μεταβατική κλιμάκωση, που όμως σε καμία περίπτωση δεν παράγεται δίκαιο αποτέλεσμα, συνεπώς ο νομοθέτης για να αντισταθμίσει το γεγονός αυτό και να αμβλύνει ορισμένα ζητήματα που νομοτελειακά θα προκύψουν στο μέλλον, αναφορικά με όσους/όσες εντάχθηκαν στις τάξεις των ΕΔ σε μεγαλύτερες ηλικίες από το σύνθητες (18-20 ετών), με την παράγραφο 4 του άρθρου 22 του (α) σχετικού, δημιούργησε ένα μηχανισμό ομαλότερης μετάβασης στο νέο καθεστώς.

Σήμερα, αρκετά χρόνια μετά, έντονος προβληματισμός επικρατεί σε μεγάλη μερίδα συναδέλφων οι οποίοι ενδιαφέρονται να κάνουν χρήση των συγκεκριμένων διατάξεων, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και την προσαύξηση της σύνταξης, πλην όμως αδυνατούν λόγω του υπέρογκου κόστους και του κενού ενημέρωσης για τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις αναγνώρισης. Ορισμένα από τα ερωτήματα που προκύπτουν, επιχειρώντας στο μέτρο του δυνατού και του επιτρεπτού μια «ερμηνευτική προσέγγιση», έχουν ως εξής:

α. Σύμφωνα με την επίσημη άποψη της Πολιτείας (ΥΠΕΚΥ) για την προσαύξηση κατά τρία (3) έτη του συντάξιμου χρόνου των στρατιωτικών, ο οποίος αποτελεί πλασματικό χρόνο ασφάλισης, απαιτείται καταβολή από τον ίδιο τον στρατιωτικό της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, στο ποσοστό που έχει διαμορφωθεί κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και επί των συντάξιμων αποδοχών που ισχύουν κατά τον χρόνο υποβολής αυτής, ποσοστό το οποίο από 01.01.20 και εφεξής ανέρχεται σε 20%. Από πού προκύπτει το αυθαίρετο και νομικά αστήρικτο για εμάς συμπέρασμα ότι ο συγκεκριμένος συντάξιμος χρόνος είναι πλασματικός και όχι πραγματικός, όταν με βάση τις συναφείς διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του (δ) σχετικού, καθορίζεται ρητά ότι για τα στελέχη των ΕΔ λογίζεται αυξημένος στο διπλάσιο και ως τέτοιος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας ο χρόνος υπηρεσίας που διανύθηκε σε Μονάδες εκστρατείας και λοιπές ρητά καθορισμένες θέσεις υπηρετήσεως στις ΕΔ;

β. Με την (ε) σχετική εγκύκλιο εξειδικεύεται το θέμα και μεταξύ άλλων καθορίζεται η διαδικασία υπολογισμού του ως άνω χρόνου των τριών (3) ετών, η οποία διαδικασία είναι αυτή της αναγνώρισης του χρόνου σπουδών (που αφορά σε πλασματικό συντάξιμο χρόνο), δηλαδή ότι θα πρέπει η/ο ενδιαφερόμενη/ος να καταθέσει αίτηση και οι εισφορές να υπολογιστούν σύμφωνα με τα ισχύοντα από την νομοθεσία, κατά το χρόνο αίτησης. Πόθεν τεκμαίρεται η άποψη, βάσει της συγκεκριμένης διάταξης και με βάση της -κατά τύπο- ερμηνείας αυτής, ότι η πρόσθετη συντάξιμη ζετία των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του (α) ομοίου, σύμφωνα με τα πνεύμα του νομοθέτη, είναι πλασματική και όχι πραγματική (ως μερικό αντιστάθμισμα για την αμισθί παρεχόμενη εργασία πέραν του ωραρίου και του θεσμοθετημένου πενθημέρου);

γ. Το ποσοστό εισφοράς αναγνώρισης το οποίο, σύμφωνα με την Πολιτεία, ανέρχεται συνολικά σε ποσοστό 20%, γιατί δεν έχει προβλεφθεί να ανατρέχει στα επίπεδα που ίσχυαν για τον εργαζόμενο κατά την επιθυμητή προς αναγνώρισης περίοδο (εισφορά ασφαλισμένου/ης για κύρια σύνταξη σε ποσοστό 6,67% επί των συντάξιμων αποδοχών), όταν και παρασχέθηκε η συγκεκριμένη υπηρεσία (1990-1995), αλλά έχει υπολογίζεται σε καταφανώς υψηλότερα επίπεδα τιμών, συμπεριλαμβάνοντας αδικώς και το εργοδοτικό σκέλος (βλ. άρθρο 15 του Ν.4387/2016); Επισημαίνεται ότι, το ύψος εισφοράς αποτελεί το σημαντικότερο παράγοντα για τη λήψη σχετικής απόφασης περί της άσκησης ή μη του υπόψη δικαιώματος.

δ. Ομοίως, οι αποδοχές επί των οποίων υπολογίζεται το ποσό της εισφοράς, γιατί έχει προβλεφθεί να υπολογίζονται με βάση την περίοδο υποβολής του σχετικού αιτήματος και όχι με βάση το ύψος των αποδοχών που ανατρέχουν στο διάστημα των αρχικών τριών (3) ετών από κατατάξεως στις ΕΔ (αρχής γενομένης από 01.06.1990 έως 31.12.1995), με βάση το μοναδικό κριτήριο οριοθέτησης της υπόψη κατηγορίας εργαζομένων και την κατά έννοια ερμηνεία του πνεύματος του νομοθέτη που με την υπόψη ρύθμιση αποσκοπούσε στη διευκόλυνση των ασφαλισμένων για αναγνώριση πρόσθετων συντάξιμων ετών;

ε. Πότε μπορούν τα στελέχη των ΕΔ να ενεργοποιήσουν την υπόψη διαδικασία (ελάχιστο χρονικό όριο) και υπό ποιες προϋποθέσεις; Για την αναγνώριση του υπόψη χρόνου υπηρεσίας και την έκδοση της σχετικής Αναγνωριστικής Πράξης από την οικεία Δνση Συντάξεων απαιτείται η θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και αν ναι, βάση ποιού νομοθετικού ή κανονιστικού πλαισίου προκύπτει τοιαύτη δέσμευση;

στ. Τα συγκεκριμένα τρία (3) πρόσθετα έτη, εφόσον αναγνωριστούν ως συντάξιμα, δύνανται να χρησιμοποιηθούν για την προσαύξηση της σύνταξης, λογιζομένων αυτών και πέραν του ορίου των 40 ετών εργασίας (επιτυγχάνοντας αυξημένη αναπλήρωση) ή περιορίζονται -εξ' ορισμού- για τη συμπλήρωση των 40 ετών και μόνο; Γιατί αποκλείεται η όποια προσαύξηση και πέραν των 40 συντάξιμων ετών, αν όντως κάτι τέτοιο ισχύει οριστικά; Συνδυαστικά με τις συναφείς διατάξεις του άρθρου 40 του (δ) σχετικού τι ισχύει (ως προς την προτεραιότητα αναγνώρισης) σε ότι αφορά στο σύνολο των ετών συντάξιμης υπηρεσίας που αναγνωρίζονται καθ' οιονδήποτε τρόπο;

ζ. Προτίθεστε να αναλάβετε κάποια πρωτοβουλία προς τα αρμόδια Υπουργεία (Οικονομικών - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Προστασίας του Πολίτη), στο πλαίσιο της μέριμνας για το στρατιωτικό προσωπικό, ώστε να παρασχεθούν σαφείς διευκρινήσεις και να γίνουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές βελτιώσεις επί της εφαρμογής των υπόψη διατάξεων;

Συναφώς, επί του θέματος σημειώνονται τα ακόλουθα:

α. Με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του (α) σχετικού, οι εισφορές του προσωπικού των ΣΑ για την αναγνώριση του πρόσθετου χρόνου συντάξιμης υπηρεσίας [άρθρο 40 του (ε) ομοίου], υπολογίζονται επί της αποζημίωσης για Εργασία Πέραν του Πενθημέρου, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ΣΤ' του άρθρου 55 του Ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43 Α'), ήτοι επί σχετικά χαμηλής (λογικής) βάσης υπολογισμού, εν αντιθέσει με τα στελέχη των ΕΔ που καλούνται να καταβάλλουν πολλαπλάσια ποσά, αφού η βάση υπολογισμού είναι το σύνολο των συντάξιμων αποδοχών.

β. Όπως είναι γνωστό, με βάση το πνεύμα του Συντάγματος ο κοινός νομοθέτης δύναται να καθορίζει το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς σε επίπεδο που να διασφαλίζει μεν την επάρκεια των παροχών, χωρίς όμως να πλήττει υπερμέτρως το -κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου- παραγόμενο εισόδημα, ώστε η σχέση ανταποδοτικότητας της σύνταξης να κυμαίνεται σε ικανοποιητικά επίπεδα.

γ. Με την υπ' αριθμ. 11/2021 (Αρ. Πρωτ. 45207/05 Φεβ 21) Εγκύκλιο του ΕΦΚΑ, ρυθμίζεται το θέμα της αναγνώρισης για τα μέλη διδακτικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού, ως πλασματικού χρόνου ασφάλισης, του χρόνου (μέχρι 5 έτη) για την απόκτηση διδακτορικού τίτλου σπουδών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 20 του Ν.4611/2019. Ειδικότερα, καθορίζεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 17 του Ν. 3865/2010 και της παρ. 6 του άρθρου 40 του Ν. 2084/1992, ο παραπάνω χρόνος ασφάλισης αναγνωρίζεται τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης. Επιπλέον καθορίζεται ρητώς ότι, σε περίπτωση μη εξαγοράς του, ο χρόνος πραγματοποίησης των διδακτορικών σπουδών συνυπολογίζεται μόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και όχι για τον προσδιορισμό του δικαιούμενου ποσού σύνταξης.

Κατόπιν των παραπάνω, προτείνεται να ληφθεί ανάλογη πρόβλεψη για τα στελέχη των ΕΔ, ώστε το κόστος αναγνώρισης να κυμανθεί σε επίπεδα λογικά, όπου θα καθίσταται εφικτή η αξιοποίηση του υπόψη «ευεργετήματος». Σε διαφορετική περίπτωση, επιβάλλεται και στην περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 22 του (α) σχετικού (κατ' αντιστοιχία με το άρθρο 20 του Ν.4611/2019), να προβλεφθεί η δυνατότητα συνυπολογισμού της πρόσθετης ζετίας, μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, σε περίπτωση μη επιθυμίας εξαγοράς του συγκεκριμένου χρόνου ασφάλισης.

Η συγκεκριμένη διευθέτηση εκτιμούμε ότι, έστω με καθυστέρηση, αποτελεί **ηθική επιταγή** για το ΥΠΕΘΑ. Αν υπάρχουν αρμόδιοι με θεσμικό ρόλο (συνδοιοπόροι σας στο κόμμα και στην Κυβέρνηση) που αντιτίθενται και δεν συμφωνούν, να ονοματισθούν, ώστε η κοινή γνώμη (ο κυρίαρχος λαός) να γνωρίζει τι πρεσβεύει καθείς εξ υμών! Κατόπιν τούτου, για τη ρύθμιση της βάσης υπολογισμού των εισφορών αναγνώρισης, σε δίκαιο αλλά και βιώσιμο οικονομικά πλαίσιο, απαιτείται ο ακριβής προσδιορισμός της διαδικασίας αναγνώρισης για τα στελέχη των ΕΔ και για το σκοπό αυτό προτείνονται εναλλακτικά οι ακόλουθες δύο επιλογές:

(1) *«Προκειμένου για τα στελέχη των ΕΔ, ο χρόνος πρόσθετης συντάξιμης υπηρεσίας των τριών (3) ετών, που καθορίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του Ν.3865/2010, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος με την καταβολή εισφορών ασφαλισμένου/ης που υπολογίζονται επί των συντάξιμων αποδοχών, κατ' αντιστοιχία όσων ισχύουν για την αναγνώριση του πρόσθετου χρόνου συντάξιμης υπηρεσίας του άρθρου 40 του ΠΔ 169/2007. Ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη εκείνες επί των οποίων διενεργείτο κράτηση για κύρια σύνταξη, για συνολικό χρονικό διάστημα τριών ετών που ορίζεται κατ' επιλογή του/της ασφαλισμένου/ης. Οι ανωτέρω εισφορές παρακρατούνται κατ' ανώτατο όριο για μια τριετία.»*

(2) *«Προκειμένου για τα στελέχη των ΕΔ, ο χρόνος πρόσθετης συντάξιμης υπηρεσίας των τριών (3) ετών, που καθορίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του Ν.3865/2010, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος με την καταβολή εισφορών ασφαλισμένου/ης που υπολογίζονται επί των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές διαμορφώνονται κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και επί των συντάξιμων αποδοχών που ισχύουν κατά τον χρόνο υποβολής αυτής. Οι εισφορές που αναλογούν δεν περιλαμβάνουν το εργοδοτικό σκέλος, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα. Οι ανωτέρω εισφορές παρακρατούνται κατ' ανώτατο όριο για μια τριετία.»*

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

για την οριστική διευθέτηση του θέματος, απαιτείται η επίδειξη ειλικρινούς πνεύματος κοινωνικής αλληλεγγύης, επί της βάσης της αρχής της αναλογικής ισότητας, με σκοπό τη διαμόρφωση συναινετικών λύσεων, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία. Σε αυτό το πλαίσιο, ευελπιστούμε σε ανάληψη πρωτοβουλιών από μέρους σας που θα συμβάλουν στη θετική επίλυση του θέματος και φυσικά είμαστε, όπως πάντα, στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

-Ο-
Πρόεδρος

Ευάγγελος Στέφος
6936504322

-Ο-
Γεν. Γραμματέας

Στέφανος Κουκουράβας
6983531360